

РЕШЕНИЕ

№ 7

гр. гр. Лом, 13.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОМ, ЧЕТВЪРТИ СЪСТАВ, в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иван Пл. Йорданов

при участието на секретаря Анетка П. Рангелова
като разгледа докладваното от Иван Пл. Йорданов Административно
наказателно дело № 20221620200457 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Жалбоподателят ЕТ „СТИВ - Стефан Иванов-С. И.“, ЕИК: 111047803, със седалище и адрес на управление гр. Монтана, ул. „А. Стамболийски” № 12, ет. 1, обл. Монтана, представлявано от управителя инж. С. И. Г., е недоволен от издаденото от Началника на ДНСК гр. София Наказателно постановление № М-11-ДНСК-189 от 05.10.2022 г., с което на осн. чл. 237, ал. 1, т. 6, пр. 1 от ЗУТ му е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 10 000.00 / десет хиляди/ лева.

В с. з. жалбоподателят се представлява от адв. Л. А. от АК - Монтана, която моли наказателното постановление да бъде отменено като незаконосъобразно. Подробни съображения излага в писмена защита.

Административнонаказващият орган не се явява. Представлява се от гл. експерт Цветомила Харалампиева, която оспорва жалбата и моли за потвърждаване на наказателното постановление, като представя и писмена защита.

Доказателствата по делото са писмени и гласни.

Съдът, след като се запозна със събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната взаимна връзка и съвкупност, както и във връзка с

доводите и становищата на страните, намери за установено следното:

С Наказателно постановление № М-11-ДНСК-189 от 05.10.2022 г. на осн. чл. 237, ал. 1, т. 6, предл. 1 от ЗУТ на жалбоподателя е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 10 000.00 лева, за това, че като лице упражняващо строителен надзор на строеж от първа категория: „Глава“ на „ТК – община Вълчедръм-Златия“ и реконструкция на водопроводи с участъци от ОТ 80 до ОТ 73 – 46,31 м, от ОТ 73 до ОТ 76-109,8м, ОТ 76 до ОТ 102-78,65м, от ОТ 102 до ОТ 103-86,66м, от ОТ 103 до ОТ 104-87,91м, от ОТ 104 до ОТ 61-65,51м, от ОТ 61 до ОТ 144-760, 56м, от ОТ 104 до имот 243, УПИ Х, кв. 28 – 45м в с. Златия“, на 21.07.2022 г. с Комплексен доклад по чл. 142, ал. 6, т. 2 ЗУТ е извършил положителна оценка за съответствието на инвестиционен проект с основните изисквания към строежите, като комплексния доклад е изготвен в нарушение на правилата и нормативите за устройство на територията – в свлачищен район при липса на предварително съгласие от министъра на регионалното развитие и благоустройството.

Депозираната жалба е процесуално допустима, подадена от лице, имащо правен интерес, в предвиденият от закона 14-дневен срок за обжалване.

По същество се явява частично основателна.

От събраните по делото доказателства се установява следната фактическа обстановка:

На 22.07.2022 г. главният архитект на община Вълчедръм одобрил инвестиционен проект и издал Разрешение за строеж № 8 за „Изграждане на „Глава“ на „ТК – община Вълчедръм - Златия“ и реконструкция на водопроводи с участъци от ОТ 80 до ОТ 73 – 46,31 м, от ОТ 73 до ОТ 76-109,8м, ОТ 76 до ОТ 102-78,65м, от ОТ 102 до ОТ 103-86,66м, от ОТ 103 до ОТ 104-87,91м, от ОТ 104 до ОТ 61-65,51м, от ОТ 61 до ОТ 144-760, 56м, от ОТ 104 до имот 243, УПИ Х, кв. 28 – 45м. Местонахождението на строежа е: уличната мрежа на с. Златия – гл. клон I, ПИ 31053.934.545; ПИ 31053.934.544; ПИ 31053.934.5., на територията на регистрирано от „Геозащита Плевен“ ЕООД древно потенциално свлачище с № MON 11.31053.01. В качеството си на лице, упражняващо строителен надзор съгласно договор за строителен надзор с Община Вълчедръм, ЕТ „СТИВ -

Стефан Иванов-С. И.“, с управител инж. С. Г., съставил комплексен доклад с положителна оценка за съответствието на инвестиционния проект с основните изисквания към въпросния строеж. Заключение от комплексния доклад е, че това съответствие е налице и е предпоставка да бъде издадено разрешително за строеж.

На 05.08.2022 г. служителите на РДНСК – Монтана – инж. Б. Б. и инж. А. Д. извършили проверка по документи във връзка с издаденото разрешение за строеж. Констатирали, че комплексния доклад с оценка за съответствието на инвестиционния проект с основните изисквания към строежа, е изготвен в нарушение на правилата и нормативите за устройство на територията – в свлачищен район, при липсата на предварително съгласие на министъра на регионалното развитие и благоустройството. Съставен бил констативен протокол за извършената проверка. На 23.08.2022 г. инж. Б. Б. – главен инспектор в РДНСК – Монтана, в присъствието на св. А. Д., съставил АУАН № М-11 на ЕТ „СТИВ - Стефан Иванов-С. И.“ за нарушение на чл. 142, ал. 5, т. 2 във вр. с чл. 96, ал. 4 ЗУТ. Актът е съставен в присъствието на управителя на дружеството – С. Г., която го подписала без възражения. В законоустановения срок е постъпило възражение по чл. 44, ал. 1 ЗАНН, което е оставено без уважение и въз основа на така съставения АУАН, АНО е издал атакуваното НП № М-11-ДНСК-189 от 05.10.2022 г., с което на осн. чл. 237, ал. 1, т. 6, пр. 1 от ЗУТ е наложил съответното административно наказание „имуществена санкция”.

От правна страна съдът намира следното:

Не са допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство. Както АУАН, така и издаденото НП са издадени от компетентни органи, в законоустановените срокове и притежават необходимите реквизити съгл. чл. 42, ал. 1, респ. чл. 57, ал. 1 от ЗАНН.

Неоснователни се явяват наведените в жалбата аргументи за некомпетентност за извършване на проверки и съставяне на АУАН от служителите на РДНСК – Монтана. Вярно, главните архитекти на общини имат задължението да уведомяват органите на ДНСК само за издадените разрешителни за строеж и заповеди за допълването им, а не за всички части на КПИИ. Това обаче съвсем не означава, че контролните органи не могат да

извършват проверка на комплексен доклад за оценка на съответствието на КПИИ с изискванията към строежите (както е в случая). Противното разбиране би означавало тази дейност (оценката на съответствие на инвестиционния проект) на практика да не може да бъде контролирана от никой орган и съответно – за нарушение на чл. 142, ал. 5 да не може да бъде наложена санкция. А компетентните органи да установяват нарушения по ЗУТ (вкл. нарушения на чл. 142, ал. 5) са именно служителите на ДНСК съгласно чл. 238, ал. 2, т. 2 ЗУТ. Разпоредбата на чл. 156 от ЗУТ не съдържа забрана за органите на ДНСК, каквито несъмнено са и служителите на РДНСК - Монтана, съгласно чл. 18 от Устройствения правилник на ДНСК, да проверяват издадените разрешения за строеж, които са част от КПИИ или приложенията към тях документи, вкл. комплексния доклад с който е извършена съответната оценка за съответствие. Изпълнявайки служебните си задължения, органите на ДНСК по всяко време имат достъп до съответния строеж и документацията за него, част от която несъмнено е оценката на инвестиционните проекти, поради което разполагат с обективна и нормативна възможност да констатира, че е извършено процесното административно нарушение.

По същество съдът намира, че жалбоподателят е извършил нарушението, за което му е издадено наказателно постановление.

Съгласно чл. 142, ал. 5, т. 2 от ЗУТ оценката на инвестиционните проекти обхваща проверка за съответствие с „правилата и нормативите за устройство на територията“.

Чл. 96, ал. 4 от ЗУТ определя, че „строителство на сгради и съоръжения в свлачищни райони, вписани в регистъра по чл. 95, ал. 2, се разрешава по реда на този закон след издаване на предварително съгласие от министъра на регионалното развитие и благоустройството...“

В случая имотът, по отношение на който е дадена положителна оценка за съответствието на инвестиционния проект с основните изисквания към строежа и издадено разрешение за строеж, се намира на територията на регистрирано от „Геозащита Плевен“ ЕООД свлачище по см. на чл. 95, ал. 2 ЗУТ. Ето защо преди да се издаде разрешението за строеж, е следвало да се получи предварително съгласие от министъра на регионалното развитие и благоустройството. Такова обаче не е дадено и няма и да бъде дадено, видно

от представеното писмо изх. № АУ17-23/09.08.2022 г. – л. 66 от делото (който факт всъщност не се и оспорва от жалбоподателя). Въпреки липсата на съгласие и съответно - неспазване на императивната разпоредба на чл. 96, ал. 4 ЗУТ, упражняващият строителния надзор – административно наказаният ЕТ, е извършил положителна оценка за съответствието на инвестиционния проект с основните изисквания към строежа. Затова и правилно е ангажирана административнонаказателна отговорност на жалбоподателя.

Чл. 237, ал. 1, т. 6 от ЗУТ предвижда административно наказание имуществена санкция от 5000 до 50 000 лв. за юридическо лице или ЕТ, *„извършило оценка за съответствие на инвестиционен проект в нарушение на изискванията на чл. 142, ал. 5...“*. Жалбоподателят е ЕТ, извършил оценка за съответствие на инвестиционен проект в нарушение на изискванията на чл. 142, ал. 5, т. 2 ЗУТ – тъй като проектът не отговаря на правилата и нормативите за устройство на територията – липсва съгласие от министъра на регионалното развитие и благоустройството съгласно чл. 96, ал. 4 от ЗУТ. Безспорно е осъществен съставът на административно нарушение по чл. 237, ал. 1, т. 6 ЗУТ и от АНО правилно е наложена имуществена санкция. При определяне на това наказание обаче (което в тази разпоредба не е абсолютно, а относително определено - „от-до“) АНО е допуснал нарушение на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН - да отчита тежестта на конкретното нарушение, подбудите за неговото извършване и други смекчаващи или отегчаващи обстоятелства, както и обществената опасност на този вид административно нарушение. Административнонаказващият орган е определил имуществената санкция в размер на 10 000.00 лв., а както беше посочено, в чл. 237, ал. 1, т. 6 от ЗУТ законодателят е предвидил тя да е от 5000.00 лв. до 50 000.00 лв. Това означава, всяко наказание да бъде конкретно определено и съобразено с отделния нарушител, с различните смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, довели до извършване на нарушението. При така определеното наказание, по мнение на съда, наказващият орган не е отчел, че ЕТ „СТИВ - Стефан Иванов-С. И.“ не е санкциониран за други подобни нарушения (поне доказателства в тази насока не са представени). АНО е определил имуществената санкция да бъде 10 000.00 лв., без да изложи аргументи кое налага това административно наказание да е в размер над минималния предвиден. Действително, с оглед значимостта на обществения интерес от законно разрешено строителство по принцип и конкретиката по случая -

важността и обществената значимост на конкретния строеж, се изключва възможността спрямо конкретното нарушение да бъде приложен чл. 28 от ЗАНН, уреждащ хипотезите на „маловажен случай“. В същото време обаче, предвид изложените по-горе аргументи, не е оправдано административното наказание „имуществена санкция“ да бъде налагано в размер от 10 000 лв. – двойно по-висок от минималния такъв (който също не може да се приеме за нисък). Ето защо размерът на конкретната санкция следва да се намали до минималния, предвиден в чл. 237, ал. 1, т. 6 ЗУТ от 5000.00 лв., в каквато и насока следва да се измени издаденото наказателно постановление.

Тъй като и двете страни претендират разноски, а НП е изменено, то такива се следват и на жалбоподателя, и на АНО. По отношение на жалбоподателя, разноски следва да се присъдят в искания размер от 650,00 лв., тъй като същият не надхвърля минимума съгласно чл. 18, ал. 2 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. По отношение на АНО се следват разноски съобразно чл. 27е от НЗПП в размер на 80,00 лв.

С оглед на гореизложеното и на осн. чл. 63, ал. 2, т. 4 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № М-11-ДНСК-189 от 05.10.2022 г. на Началника на ДНСК гр. София, с което на ЕТ „СТИВ - Стефан Иванов-С. И.“, ЕИК: 111047803, със седалище и адрес на управление гр. Монтана, ул. „А. Стамболийски“ № 12, ет. 1, обл. Монтана, представлявано от управителя инж. С. И. Г. на осн. чл. 237, ал. 1, т. 6, пр. 1 от ЗУТ е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 10 000.00 /десет хиляди/ лева, **като намалява** размера на административното наказание на 5000.00 /пет хиляди/ лева.

ОСЪЖДА на осн. чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН ЕТ „СТИВ - Стефан Иванов-С. И.“, ЕИК: 111047803, да плати на ДНСК гр. София разноските за процесуално представителство в размер на 80.00 лв. /осемдесет лева/.

ОСЪЖДА на осн. чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН ДНСК гр. София да плати на

ЕТ „СТИВ - Стефан Иванов-С. И.“, ЕИК: 111047803 разноските за адвокатско възнаграждение в размер на 650.00 лв. /шестстотин и петдесет лева/.

Решението може да се обжалва пред Административен съд - гр. Монтана, по реда на АПК, в 14-дневен срок от съобщението на страните за неговото изготвяне.

След влизане в сила на решението препис от него да бъде изпратен на Началника на ДНСК - гр. София за сведение и изпълнение.

Съдия при Районен съд – Лом: _____